

ЧАРЛС БУКОВСКИ ШИБАНА СУТРИН

Превод от английски: Емилия Михайлова, 1995

chitanka.info

В шест сутринта Барни се събуди и започна да я мушка в задника с члена си. Шърли се престори, че спи. Барни заблъска все по-силно и по-силно. Шърли стана от леглото и отиде в банята да уринира. Когато излезе оттам, той бе отметнал одеялото и лежеше по гръб, навирил члена си под чаршафа.

— Гледай, бейби! — каза той. — Върх Еверест!

— Да започна ли да приготвям закуската?

— Закуска, лайна! Върни се тук!

Шърли се върна в леглото и той сграбчи главата ѝ и я целуна. Дъхът му беше лош, а брадясалите му бузи още по-лоши. Той хвана ръката ѝ и я сложи на члена си.

— Помисли си за всички жени, които биха искали да се възползват от това!

— Барни, просто не съм в настроение.

— Какво значи това, че не си в настроение?

— Ами, просто не съм сексуално настроена.

— О, ще се настроиш, бейби, ще се настроиш!

Те спяха без пижами през лятото и той се качи върху ѝ. — Разтвори се, по дяволите! Болна ли си?

— Барни, моля те...

— Молиш ме за какво? Аз искам малко задник, значи ще си го взема!

Той продължи да я насилва с члена си, докато проникна в нея. — Ти, проклета кучко, направо ще те разкъсам цялата!

Барни се чукаше като машина. Тя не изпитваше чувства към него. Как можеше една жена да се омъжи за подобен мъж? — питаше се тя. Как можеше една жена да живее с такъв мъж цели три години! Когато се бяха запознали в началото, той не изглеждаше толкова... вманиачен в секса.

— Харесва ли ти патката ми, малката?

Той лежеше върху нея с цялото си тяло. Обливаше се в пот. Не я оставяше да си поеме дъх.

— Аз идвам, бейби, идвам!

Барни се претърколи настрани и се избърса на чаршафа. Шърли стана, отиде в банята и взе душ. После влезе в кухнята да приготви закуска. Сложи картофите, бекона, кафето. Счупи яйцата в купата и ги

разбърка. Беше по хавлия и чехли. На хавлията пишеше „нейната“. Барни излезе от банята. По лицето му имаше пяна за бръснене.

— Хей, бейби, къде ми са ония зелени слипове на червените райета?

Тя не отговори.

— Слушай, попитах къде ми са онези слипове!

— Не зная.

— Не знаеш ли? Аз си спуквам задника от бачкане по осемдванайсет часа на ден, а ти не знаеш къде са ми слиповете?

— Не зная.

— Кафето кипи! *Внимавай!*

Шърли спря газта.

— Ти или въобще не правиш кафе, или го забравяш и го оставяш да изкипи цялото! Или забравяш да купиш бекон, или пък изгаряш шибаните филийки и губиш слиповете ми, или правиш *някакво друго* шибано нещо! Ти винаги правиш *някакво* шибано нещо!

— Барни, не се чувствам добре...

— Ти *вечно* не се чувстваш добре! Кога, *по дяволите*, *ще* започнеш да се чувстваш добре? Аз ходя да се спуквам от бач, а ти се излежаваш със списанията си по цял ден и оплакваш мекото си задниче. Мислиш, че на мен ми е *лесно* там? Даваш ли си сметка, че безработните са вече 10%? Ясно ли ти е, че аз трябва да се боря за тая моя работа всеки ден, ден след ден, докато ти си седиш на креслото и се вайкаш в самосъжалението си? И си пиеш виното, пушиш си цигарите и си приказваш с приятелите си? С разни жени и мъже и не знам какви си гадни приятели? Мислиш, че на мен ми е *лесно* там навън?

— Знам, че не е лесно, Барни.

— Ти вече не искаш даже задника си да ми даваш!

Шърли изля разбърканите яйца в тигана. — Защо не свършиш с бръсненето? Закуската ще е готова скоро.

— И питам, откъде е тая неохота да ми дадеш задника си! Оная ти работа там позлатена ли е, що ли?

Тя разбърка яйцата с една вилица. После се сети да вземе шпатулата. — Така е, защото вече не мога да те понасям, Барни. Мразя те.

— Мразиш ме? Какво искаш да кажеш?

— Искам да кажа, че не мога да понасям начина, по който вървиш. Не мога да понасям космите, които стърчат от носа ти. Не ми харесва гласът ти, очите ти. Не ми харесва как мислиш, нито как говориш. Ти целият не ми харесваш.

— А какво да кажем за *тебе*? Какво имаш да предложиш ти? Ами, *погледни* се само! Та ти не би могла да си намериш работа даже в третокласен публичен дом!

— Такава работа вече си имам, с теб.

Той я удари тогава, с отворена длан, отстрани по лицето. Тя изпусна шпатулата, загуби равновесие, залитна, удари се в ръба на мивката и се хвана за нея. После вдигна шпатулата, изми я, отиде до тигана и обърна яйцата.

— Не искам закуска — каза Барни.

Шърли спря газта под всичките котлони и се върна в спалнята, легна си отново. Чу го как се приготвя в банята. Тя мразеше дори начина, по който разплискваше водата в умивалника, докато се бръснеше. А когато чу шума от електрическата му четка за зъби, започна да й прилява от мисълта за косъмчетата й, затрептели в устата и по венците му. Последва шумът от спрея му за коса. После тишина. След това водата от казанчето в тоалетната.

Той излезе от банята. Чу го да избира ризата си в гардероба. Чу как извъняха и монетите в джобовете му, когато обуваше панталона си. После леглото изскърца и хлътна, когато той седна на ръба му, за да сложи чорапите и обувките си. Леглото се вдигна, когато стана. Тя лежеше по корем, с лице надолу, затвори очи. Почувства погледа му върху себе си.

— Слушай, искам да ти кажа само едно: ако е намесен друг мъж, ще те убия. *Разбра ли?*

Шърли не отговори. Тогава усети пръстите му да се впиват отзад във врата й. Дръпна главата й рязко назад и я заблъска във възглавницата. — *Отговори ми!* Разбра ли? Ясно ли е? *Ясно ли ти е?*

— Да — каза тя — разбрах.

Той я пусна. Излезе от спалнята, прекоси предната стая. Тя чу как вратата се затвори, последваха стъпките му надолу по стълбите. Колата беше на алеята отпред и тя зачака да я чуе как ще запали. После колата се отдалечи по алеята. И стана тихо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.